

„Zdravím ťa, súdruh vedúci! Tak čo, ako sa máme?“

„Psst! To súdruh si nechaj na inokedy! Nevšimol si si, že teraz sa hovorí pán? A ani to vedúci už asi nebude dlho platiť. Moji podriadení, pre ktorých blaho som po každom zjazde odovzdal všetky svoje sily za splnenie jeho záverov, mi vyslovili nedôveru. Nevedia vobec pochopiť, že po 40. rokoch šéfovania som sa práve dostával na vrchol svojich tvorivých sil.“

„So mnou je to podobne – čo urobíme?“

„Ja som už odskúšal, čo sa dalo: najprv som ich chcel zastrašíť, potom som chcel šéfovať VPN-ke. Z reakcií tých primitívov som pochopil, že sú celkom neobjektívni – nepáčilo sa im ani jedno ani druhé.“

„Poznám ťa ako človeka, ktorý sa dokázal vždy zorientovať. Neverím, že si s tým nieviš poradit.“

„Odskúšal som už všeličo. Ponúkol som svoje dlhorocné skúsenosti najprv zväzu záhradkárov, potom zväzu včelárov, neskôr aj zväzu spisovateľov a zväzu novinárov.“

„No, a ako si dopadol?“

„Vo zväze záhradkárov sa ma pýtali na to, či mám záhradku a nestaciilo im moje vysvetlenie o tom, čo všetko som už zoral, včelári sa pýtali koľko medu som získal od svojich včelstiev v posled-

Šanca pre viacerých

ných rokoch a nepomohlo mi ani to, že som aj bez medu celé roky ľahal podriadeným medové motúziky popod, ale aj ponad fúzy. Zväzu spisovateľov sa nepozdávali moje rozhodnutia, ktoré som za tie roky podpísal. U novinárov sa mi zdalo, že pochadím, keď im poviem, že som doteč raz písal pod pseudonymom ČSTK. Neviem prečo ma odial tiež vyhodili.“

„A kam máš namierené teraz?“

„Idem sa ponúknut do predsedníctva zväzu objaviteľov a vynálezcov.“

„Počkaj, to mi musíš vy-

svietliť podrobnejšie. Azda si niekedy niečo objavil alebo vymyslel?“

„Nebud smiešny. Keby som bol niečo objavil alebo vymyslel, nešiel by som sa núkať do zväzu. Mal by som plné ruky práce s tým, aby sa mi podarilo aspoň na papieri presadiť svoju myšlienku. Vidím, že nepoznáš, ako to už dlhé roky vyzerá v tejto oblasti.“

„Ako sa chceš dostať do predsedníctva, keď si nič neobjavil, ani nevynášiel? Vedľadneš podobne ako vo zväze záhradkárov, včelárov, spisovateľov a novinárov?“

„Vobec nie! Vidím, že si sa ešte stále nezorientoval. Zdá sa mi, že si vobec nechodil na školenie kádrových rezerv. Keby si tam chodil, bol by si sa dozvedel, že ľudia, ktorí majú schopnosti tvoriť, nemajú schopnosti alebo čas na to, aby dokázali organizovať a riadiť. Ja som bol iba spoluautorom niekoľkých vynáleزو, ku ktorým ma autori pripísali, aby som im pomohol a vieš, čo to bolo za robotu, kym som z toho vytriedka mizerálnych párov stotisíc?“

„Ale aj tak neviem, ako sa chceš dostať do predsedníctva, vedeš ta tam nikto nepozná.“

„No vidíš, konečne si na to prišiel. Využijem práve to, že ma medzi nimi nikto nepozná. Vedeš ten, kto nerobí, nerobí ani chyby. A niet na svete nikoho, kto by mi dokázal, že som v tejto oblasti niekedy niečo vymyslel. Keby som bol objavoval, vynachádzal a zlepšoval, nemal by som chut', ani čas na svoje doterajšie funkcie. Zistil som, a nie je to žiadna novinka, že tí, ktorí najviac robili, sa aj navzájom najviac znemožňovali, takže so svojimi predpokladmi by som nemal mať žiadnu konkurenciu. Počúvaj súdruh, prepáč, piateľ nemal by si záujem o funkciu prvého generálneho vicepredsedu?“

ŠTEFAN HOLAKOVSKÝ

